

"Hem namaz kılanın diğer mübah dünyevî amelleri, güzel bir niyetle ibadet hükmünü alır. Bu surette bütün sermaye-i ömrünü ahirete mal edebilir; fani ömrünü bir cihette ibka eder." ifadesini izah eder misiniz?

Ömür dakikaları kılınan namazlar ve yapılan diğer ibadetler sayesinde *-güzel bir niyet ile-* ibadet hükmünü alır. Bu sayede kişi ömür sermayesinin tamamını ahirete mal edebilir. **Demek namaz bir ruhtur, güzel bir niyet ile eda edildiği zaman, kişinin diğer bütün mübah amelleri hayat bulur ve ibadet hükmüne geçer.**

Cümlede geçen, *"Güzel bir niyetle"* ifadesi çok mühimdir. Zira **yapılan mübah işlerin ibadete dönüşmesi, namaz ile birlikte güzel bir niyet şartına bağlanmıştır.**

Bu meseleye şu misalle de bakabiliriz:

Bir kimse askere kaydolduğunda artık o bir askerdir. Askerliği sadece üniformasını giydiği zamanlara mahsus olmayıp bütün zamanlar için geçerlidir. O, sivil kıyafetler içinde de askerdir, tatil günlerinde de askerdir, uykusunda da askerdir, izinde de askerdir... Maaşı da sadece askerî üniformayı giydiği saatler hesaplanarak verilmez, bir ayın tamamında asker kabul edilerek verilir. Onun bütün istirahat zamanları da askerlikten sayılmaktadır.

İşte namaz da böyle askerî bir üniforma gibidir. Bu üniformayı giyen Allah'ın askeri olur ve o askerlik unvanı altında mübah işleri dahi askerlikten kabul edilir.

Sünnet niyeti ile yapılan her mübah iş, ibadet sayılır. Bunun için farz olan beş vakit namaz şart değildir. Lakin mübah işlerimizin ibadete dönüştürülmesinde farz olan beş vakit namaz elzemdir. Çünkü beş vakit namaz burada maya vazifesini görmektedir..

Nasıl ki, maya olmadan süt yoğurda dönüşmüyorsa, mübah olan dünyevi işlerimiz de beş vakit namaz kılmadan ibadet sayılmaz.

Yemeği sağ elle yemek sünnettir. Kişi yeme, içme ve uyuma gibi günlük yaptığı fiillerini sünnet niyetiyle yaparsa ibadet olur. Sünnet niyeti olmazsa, olmaz.

Meselâ, yemek yemek mübah bir iştir, sünnete uyularak yenilirse sevap alınır.

Yine uyumak mübah ve her gün yapılan bir iştir. Kişi sünnet üzere uyursa, niyeti de

sabah namazına kalkmak olursa, uyuduđu her saat ibadet olur. Sağ elle sünnet niyetiyle yemek yemesi de ibadet olur.

Bu hükümlerin kaynağı fıkhıdaki řu kaidedir:

"Vesilenin hükmü, maksada göre şekillenir. Eğer maksat ibadet ise vesile de ibadettir, maksat mübah ise vesile de mübahtır ve maksat haram ise vesile de haramdır."

Demek ki kişi, mübah işlerini Allah'ın rızası olan bir amele vesile yaptığında *-ki ana metinde "güzel bir niyet ile" denilmektedir-* namaz kılması şartı ile o mübah vesile, ibadet kabul edilmektedir.